F2006

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

შაბათი
9 მარტი
1940 წ.
№ 56 (5757)
ფასი 10 კაპ.

საქართველოს სსრ სახელმწიფო ბიბლიოთეკა

ДЛЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ

მოსკოვი, კრემლი

ამხანაგ ვ. მ. მოლოტოვს

ძვირფასო ვიაჩესლავ მიხეილის-ძევ!

თბილისის XVIII საქალაქო პარტიული კონფერენცია თქვენი დაბადების ორმოცდაათი წლისთავზე მხურვალე ბოლშევიკურ სალამს გიძღვნით თქვენ, **ლენინის** ერთგულ მოწაფეს, დიდი **სტალინის** უახლოეს თანამებრძოლს.

მთელ თქვენს ცხოვრებას, **ლენინ-სტალინის** პარტიასთან განუყრელად დაკავშირებულს, თქვენ სწირავთ კომუნიზმისათვის ბრძოლის დიად საქმეს, განუხრელად იბრძვით რა მარქს-ენგელს-ლენინ-სტალინის იდეათა განხორციელებისათვის, პარტიული რიგების ერთიანობისა, მონოლიტურობისა და დარაზმულობისათვის.

შეურიგებლად იცავდით რა პარტიას მტრების გაიძვერაობისაგან, თქვენ იყავით ამხანაგ **სტალინის** უახლოესი თანაშემწე ტროცკისტთა, ბუხარინელთა, ბურჟუაზიულ ნაციონალისტთა ბანდების განადგურებისათვის ბრძოლაში.

ბოლშევიკთა პარტიის რიგებში ლენინ-სტალინის საქმისათვის 35 წლის რევოლუციურმა ბრძოლამ, მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფოს მთავრობის 10 წლის ხელმძღვანელობამ, სტალინური საგარეო პოლიტიკის განხორციელების ხელმძღვანელობამ, — თქვენ მრავალეროვანი **საბჭოთა კავშირის** ყველა ხალხის მგზნებარე სიყვარული მოგიპოვათ.

თბილისისა და საქართველოს ბოლშევიკები და ყველა მშრომელნი, რომელნიც თავიანთ პრაქტიკულ სამეურნეო - პოლიტიკურ მუშაობაში ყოველდღიურად გრძნობენ თქვენს უდიდეს **ყურადღებასა და ზრუნვას,** მხურვალე მადლობის, სიყვარულისა და პატივისცემის გრძნობით აღსავსე სიტყვებით მოგმართავენ თქვენ, დიდი **რუსი ხალხის** ერთგულ შვილს.

რუსი მუშებისა და გლეხების და გმირი წითელი არმიის ძმური დახმარებით საქართველოს მშრომელებმა 19 წლის წინათ მოიშორეს მენშევიკების უღელი და ახალი სასიხარულო და ბედნიერი ცხოვრება მოიპოვეს ლენინურ - სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის დროშით, იმ პოლიტიკისა, რომლის განუხრელ განხორციელებასაც თქვენ ანდომებთ თქვენს ძალღონეს.

თბილისელი ბოლშევიკები, მოგესალმებიან რა თქვენი დაბადების წახნელოვანი ორმოცდაათი წლისთავზე, ვალდებულებას კისრულობენ ახალი ენერგიით იბრძოლონ ორდენოსანი საბჭოთა საქართველოს შემდგომი აყვავებისათვის, საქართველოსი, რომელიც თავისი წარმატებებისათვის ბევრ რამეში თქვენს დახმარებასა და ყურადღებას უნდა უმადლოდეს.

იცოცხლეთ მრავალ წელს, ძვირფასო ვიაჩესლავ მიხეილის-ძევ, ჩვენი დიადი საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხთა სასიხარულოდ!

გაუმარჯოს ძლიერი საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის მთავრობას!

გაუმარჯოს **ლენინ-სტალინის** პარტიას და მის დიდ ბელადს ამხანაგ **სტალინს!**

გაუმარჯოს ძლიერი საბჭოთა მთავრობის მეთაურს, დიდი **სტალინის** უახლოეს თანამებრძოლს, ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების უდიდეს მოღვაწეს **ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვს!**

მოსკოვი, კრემლი

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარეს

ამხანაგ ვ. მ. მოლოტოვს

ძვირფასო ვიაჩესლავ მიხეილის-ძევ!

თქვენი დაბადების ორმოცდაათი წლისთავზე საქართველოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭო მგზნებარე ბოლშევიკურ სალამს გიძღვნით თქვენ, დიდი **სტალინის** ერთგულ თანამებრძოლს, სსრ კავშირის ძლიერი მთავრობის მეთაურს.

მთელი თქვენი შესანიშნავი ცხოვრება არის მუშათა კლასისა და შრომელი ხალხის საქმისათვის, კომუნიზმის საქმისათვის მტკიცე ლენინელ-სტალინელის ბრძოლის გმირული გზა.

დიადი საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხები, შეკავშირებულნი სტალინური მეგობრობით, ღრმა პატივისცემითა და უსაზღვრო მადლიერებით აღნიშნავენ თქვენს ნაყოფიერ მოღვაწეობას და უდიდეს დამსახურებას გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყნის მოძმე რესპუბლიკათა სამეურნეო და კულტურული აყვავების საქმეში.

განსაკუთრებით რთულ საერთაშორისო ვითარებაში, ასრულებთ რა ბოლშევიკების პარტიის და მისი სტალინური ცენტრალური კომიტეტის ნება-სურვილს, თქვენ ახორციელებთ საბჭოთა სახელმწიფოს ბრძნულ სტალინურ საგარეო პოლიტიკას, ხდით რა ნიღაბს იმპერიალისტური ომის გაშიაღებელთ.

სოციალისტური საქართველოს მუშათა, კოლმეურნეთა და ინტელიგენციის სახელით საქართველოს სს რესპუბლიკის სახკომსაბჭო გისურვებთ თქვენ, ძვირფასო ვიაჩესლავ მიხეილის-ძევ, ჯანმრთელობასა და ხანგრძლივ სიცოცხლეს ჩვენი ქვეყნის ბედნიერ ხალხთა სასიხარულოდ.

გაუმარჯოს ძლიერი საბჭოთა მთავრობის მეთაურს ამხანაგ **მოლოტოვს!**

გაუმარჯოს **ლენინ-სტალინის** პარტიას, ჩვენს გამარჯვებათა ორგანიზატორს!

გაუმარჯოს სოციალიზმის ქვეყნის გენიალურ მესაჭეს — ბრძენ ბელადსა და მასწავლებელს, ჩვენს მშობლიურ **სტალინს!**

საქართველოს სსრ სახალხო კომისართა საბჭო

თბილისის XVIII საქალაქო პარტიული კონფერენცია

8 მარტის დიღის და საღამოს სხდომათა დღიური

8 მარტის დილის სხდომაზე დაიწყო კამათი საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენებათა გამო.

კამათში გამოვიდნენ ამხ. **მ. ჩუბინიძე** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ლენინის რაიკომის მდივანი, **ს. ქუთათელაძე** — სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის პარტბიუროს მდივანი, **ტ. ბერიოზნი** — „ცენტროლიტის“ ქარხნის დირექტორი, **კ. ჩაგუნავა** — ამიერკავკასიის **ბერიას** სახელობის რკინიგზის თბილისის განყოფილების პოლიტგანყოფილების უფროსი, **გ. ცქიტიშვილი** — საქართველოს ალკკ თბილისის კომიტეტის მდივანი, **ვ. რობაჭიძე** — **ბერიას** სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის დირექტორი, **ი. ვდოვენკო** (წითელი არმიის), **მ. ბალავაძე** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის სამრეწველო განყოფილების გამგე, **ვ. სალაძე** — თბილისის საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე, **გ. ფირუმოვა** — № 2 სამკერვალო ფაბრიკის პარტბიუროს მდივანი, **პ. კილასონია** — საზოგადებრივი კვების ტრესტის დირექტორი, **გ. გოჩაშვილი** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის სტალინის რაიკომის მდივანი, **დ. ყიფშიძე** — თბილისის **სტალინის** სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, **ხ. ალიხანოვი** — № 3 ფეხსაცმლის ფაბრიკის პარტბიუროს მდივანი, **შ. ბერეკაშვილი** (საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტი), **ა. ოდიშარია** — ქ. თბილისის სამხედრო კომისარი, **ს. კაკაბაძე** (სამხატვრო აკადემია), **ნ. ორჯონიკიძე** — კიროვის სახელობის ქარხნის დირექტორი, **ვ. ხიხარულიძე** — 26 კომისრის სახელობის რაიკომის მდივანი, **ე. ბურჭულაძე** (თბილისის პუშკინის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტი), **ა. ხარუხანოვი** (საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტი), **მ. კუჭავა** — თბილისის **სტალინის** სახელობის ქარხნის პარტკომის მდივანი, **დ. ეგდოკიმოვი** (წითელი არმია), **კ. ბუნიატოვი** — **სტალინის** სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის სტახანოველი, **ა. ჩიტაური** — სტუდენტთა ქალაქის პარტბიუროს მდივანი, **ა. კვაჭაძე** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის მდივანი.

კამათში ჩაწერილი 60 კაციდან გამოვიდა 38. კამათი შესწყდა.

კონფერენცია იღებს გადაწყვეტილებას: **საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის პოლიტკურიის ხაზი ჩაითვალოს სწორად და პრაქტიკული მუშაობა დამაკმაყოფილებლად.**

პრაქტიკულ წინადადებათა დასამუშავებლად კონფერენციამ გამოჰყო კომისია 19 ამხანაგის შემადგენლობით.

შემდეგ კონფერენციამ დააშტკიცა სარევიზიო კომისიის მოხსენება.

ხანგრძლივი ტაშის გრიალში კონფერენცია იღებს წინადადებას მისალმება გაეგზავნოს **ლენინის** ერთგულ მოწაფეს, **სტალინის** უახლოეს თანამებრძოლს — **ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვს.**

კონფერენცია მხურვალედ მიესალმება საბჭოთა მთავრობის მეთაურს **ვ. მ. მოლოტოვს** მისი დაბადებიდან 50 წლის შესრულებასთან დაკავშირებით. მისალმების ტექსტის კითხვა არაერთხელ იქნა შეწყვეტილი ხანგრძლივი ტაშით.

მქუხარე ოვაციით და შეძახილებით „გაუმარჯოს ამხანაგ **ბერიას!**“ კონფერენცია იღებს მისალმებას ქართველი ხალხის საყვარელი შვილის, დიდი **სტალინის** ერთგული მოწაფის, სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის **ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიასადმი.**

კონფერენციამ მოისმინა და დამტკიცა სამანდატო კომისიის მოხსენება (ამხ. **ბ. ლელიანი**).

დელეგაციების წარმომადგენელთა თათბირის სახელით ამხ. მ. ჩუბინიძეს შეაქვს წინადადება არჩეულ იქნას პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის პლენუმი 61 კაცის შემადგენლობით.

ამის შემდეგ ქვეყნდება დელეგაციების წარმომადგენელთა თათბირის წინადადება საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის პლენუმის შემადგენლობაში და საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XIII ყრილობის დელეგატთა შემადგენლობაში კენჭისსაყრელად კონფერენცია პირველ კანდიდატად ასახელებს მთელი მსოფლიოს მშრომელთა დიდ ბელადს ამხანაგ **სტალინს.**

კონფერენცია თბილისის კომიტეტის პლენუმის წევრობაზე კენჭისსაყრელად ასახელებს დიდი **სტალინის** ერთგული მოწაფის ამხანაგ **ლ. პ. ბერიას** კანდიდატურას, რასაც დარბაზი ხანგრძლივი ტაშით ხვდება.

კონფერენციის დელეგატები ტაშის გრიალში იღებენ წინადადებას საქართველოს კ. პ. (ბ) XIII ყრილობის დელეგატობაზე კენჭისსაყრელად დიდი **სტალინის** ერთგულ თანამებრძოლთა—ამხანაგების **ვ. მ. მოლოტოვის** და **ლ. პ. ბერიას** კანდიდატურათა დასახელების შესახებ.

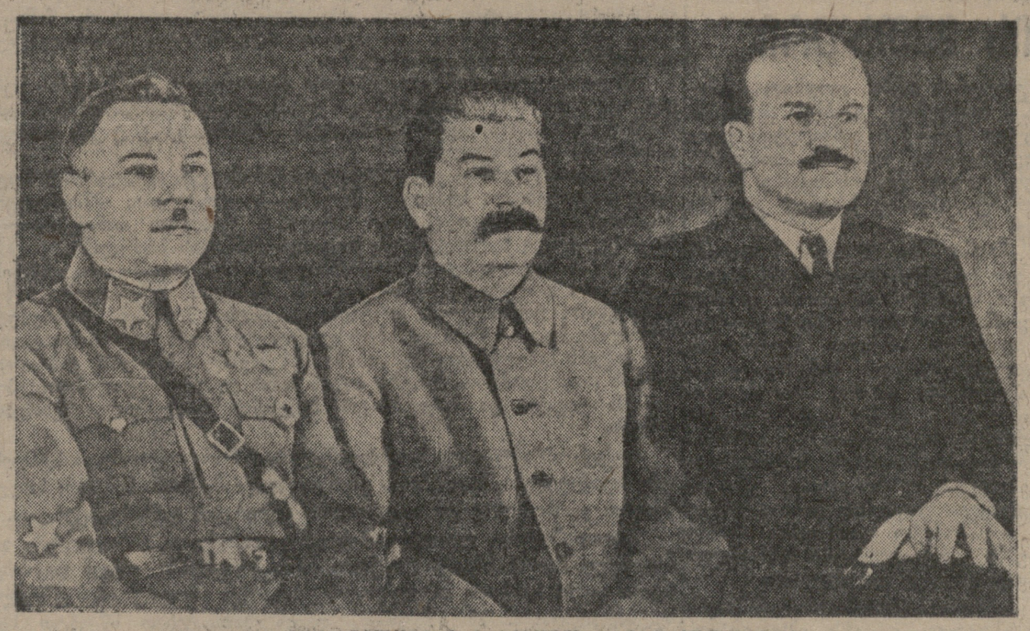

ამხანაგები კ. ე. ვოროშილოვი, ი. ბ. სტალინი და ვ. მ. მოლოტოვი

(სურათი გადაღებულია 1939 წ.)

მოსკოვი

სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი

ამხანაგ ლ. პ. ბერიას

ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძევ!

თბილისის XVIII საქალაქო პარტიული კონფერენცია მხურვალე სალამს გიძღვნით თქვენ — დიდი **სტალინის** ერთგულ მოწაფეს. საბჭოთა დაზვერვის სახელოვან ხელმძღვანელს.

თვალს ვადევნებთ რა განვლილ გზას, ჩვენ ვიგებთ იმ უდიდეს წარმატებათა შედეგებს, რომლებიც მოპოვებული გვაქვს სამეურნეო-პოლიტიკური ცხოვრების ყველა დარგში და რომლებისთვისაც საქართველოს კომუნისტური პარტია (ბოლშევიკებისა) და მისი მოწინავე რაზმი — თბილისის ორგანიზაცია — უნდა გიმადლოდეთ თქვენ, რომელმაც აღგვზარდეთ **ლენინ-სტალინის** საქმისადმი უსაზღვრო ერთგულების სულისკვეთებით.

მიჰყვებიან რა ხელმძღვანელობისა და ოპერატიული მუშაობის სტალინური სტილის ბრწყინვალე მაგალითებს, სტილისა, რომლის ნიმუშების მიხედვითაც თქვენ მთელი რიგი წლების განმავლობაში მტკიცედ ზრდიდით საქართველოს პარტიულ ორგანიზაციებს, თბილისელი ბოლშევიკები ახალ-ახალ წარმატებებს აღწევენ, აწინაურებენ რა ხელმძღვანელ სამუშაოზე მოწინავე, შემოწმებულ ადამიანებს, იბრძვიან რა პარტიული მუშაობის შემდგომი აღმავლობისათვის, საწარმოო გეგმების მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებისათვის, ორდენოსანი საქართველოს დედაქალაქის თბილისის სოციალისტური კეთილმოწყობისათვის, თბილისისა, რომლის რეკონსტრუქციის საქმეშიც თქვენ ესოდენი ენერგია, შეუპოვრობა და ზრუნვა გამოიჩინეთ.

მუშაობის სტალინურმა სკოლამ, რომელიც თბილისელმა ბოლშევიკებმა თქვენი ხელმძღვანელობით გაიარეს, გამოაწრთო ისინი სოციალიზმის ყველა მტერთან ბრძოლაში, ასწავლა მათ სტალინურად, შეურიგებლად გაანადგურონ და დაუნდობლად აღმოფხვრან კონტრრევოლუციური ნაბოლარები, მალე გამოიცნონ მტრის ყოველივე ხრიკები და ნიღბები ჩაშოგლოყონ მას.

თქვენმა შრომამ „ამიერკავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“ დიდ სიმაღლეზე აიყვანა საქართველოს პარტიული ორგანიზაციების იდეურ-პოლიტიკური ცხოვრება.

ვეუფლებით რა ბოლშევიზმს, ღრმად ვსწავლობთ რა „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ სტალინურ სახელმძღვანელოს, ჩვენ ვისწავლით იარაღს, რათა ახალ-ახალი ბრძოლა ვაწარმოოთ კომუნიზმის საქმისათვის.

თბილისელი ბოლშევიკები, მთელ თავიანთ მუშაობაში უწევენ რა ანგარიშს საერთაშორისო ვითარების დაძაბულობას, კისრულობენ ვალდებულებას კიდევ უფრო აამაღლონ მასობრივ-თავდაცვითი მუშაობის ხარისხი, რათა დიდი **სტალინის** პირველი მოწოდებისთანავე იარაღი აისხან და მტრის ხელყოფისაგან დაიცვან ჩვენი დიადი სოციალიზმის ქვეყანა მისი თვალუწვდენელი საზღვრების ყოველ უბანზე.

ჩვენი სახელოვანი წითელი არმია და სამხედრო-საზღვაო ფლოტი, უზრუნველჰყოფენ რა ლენინის ქალაქის უშიშროებას, თავისუფლება მიაქვთ რა ფინელი ხალხისათვის,—ანადგურებენ პირსისხლიანი ჯალათების — მანერჰაიმებისა და ტანერების ბანდას, — და შორს აღარ არის ის ჟამი, როდესაც ფინეთის მუშები და მშრომელი გლეხობა სამუდამოდ მოიშორებენ ზურგიდან ინგლისელ და ფრანგ იმის გამჩაღებელთა ამ დაქირავებულ აგენტებს.

თბილისელი ბოლშევიკები, რომელნიც შეიკრიბნენ თავიანთ საქალაქო პარტიულ კონფერენციაზე, ამოწმებენ რა საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებათა და ამხანაგ **სტალინის** ისტორიულ მითითებათა შესრულებას, თვითკრიტიკის საფუძველზე დასახავენ კონკრეტულ ღონისძიებებს არსებულ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრისა და მთელი თავიანთი პარტიულ-პოლიტიკური და სამეურნეო მუშაობის ხარისხის შემდგომი გაუმჯობესებისათვის.

გაუმარჯოს **ლენინ-სტალინის** დიად პარტიას და მის სტალინურ ცენტრალურ კომიტეტს!

გაუმარჯოს სახელოვან საბჭოთა დაზვერვას და მის სტალინურ სახალხო კომისარს ამხანაგ ლავრენტი **ბერიას!**

გაუმარჯოს ჩვენს მშობლიურ დიდ **სტალინს!**

ვ. მ. მოლოტოვის ნაწარმოებთა 74,6 მილიონი ცალი

ვ. მ. მოლოტოვის ნაწარმოებნი ფართოდ არიან გავრცელებული საბჭოთა კავშირში. სრულიად-საკავშირო წიგნის პალატის ცნობებით, ვ. მ. მოლოტოვის წერილები, მოხსენებანი და სიტყვები 1919 წლიდან 1940 წლის 15 თებერვლამდე სსრ კავშირში გამოცემულია 74,6 მილიონი ცალი საერთო ტირაჟით. ამას გარდა, ამხანაგ მოლოტოვის ნაწერები სხვა ავტორებთან ერთად გამოცემულია 7,1 მილიონი ცალის რაოდენობით.

ვ. მ. მოლოტოვის ნაწარმოებნი გამოცემულია სსრ კავშირში 74 ენაზე. რუსულად მოლოტოვის ნაწერები გამოვიდა 65,5 მილიონ ცალად, უკრაინულად — 3,38 მილიონ ცალად, ასიათასი ცალობით გავრცელდა მოლოტოვის ნაწერები საბჭოთა კავშირში ბელორუსულ, აზერბაიჯანულ, ქართულ, სომხურ, თურქმენულ, უზბეკურ, ტაჯიკურ, ყაზახურ, ყირგიზულ, თათრულ, ჩუვაშურ, მორდოვიულ და სხვა ენებზე.

ამხანაგ მოლოტოვის ნაწერები გამოცემულია აგრეთვე სსრ კავშირის იმ ხალხთა ენაზე, რომელთაც დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამდე არ ჰქონდათ თავიანთი დამწერლობა. მოლოტოვის ნაწერები გამოვიდა მრავალ უცხო ენაზე — გერმანულ, ინგლისურ, ბულგარულ, ჩინურ, ესპანურ, ლატიშურ, ლიტვურ, ფრანგულ, ებრაულ, იაპონურ და სხვა ენებზე.

(საკ. ესპ.).

ხ. კაფტანოვი — შაბათის სკოლის საქმეთა კომიტეტის თავმჯდომარე

ვ. მ. მოლოტოვი და საბჭოთა ინტელიგენცია

მშრომელი ხალხისადმი უსაზღვრო ერთგულებით და სიყვარულით არის გამსჭვალული ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის მთელი მუშაობა და ცხოვრება.

ამხანაგ სტალინის თანამებრძოლი, ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვი წარმოადგენს პარტიის ლენინურ-სტალინური ხაზისათვის მგზნებარე მებრძოლს, ბოლშევიკური პარტიის თეორიის, ტაქტიკისა და მშენებლობის მრავალი მნიშვნელოვანი საკითხის დამუშავების უშუალო მონაწილეს და მათი ცხოვრებაში განხორციელების უდიდეს ორგანიზატორს.

ამხანაგი მოლოტოვი ყოველთვის განსაკუთრებით დიდ ყურადღებას უთმობდა და უთმობს კულტურული რევოლუციის გაღრმავებას და გაფართოებას ჩვენს ქვეყანაში, მეცნიერების განვითარებას და საბჭოთა სპეციალისტების კადრთა მომზადებას. სოციალიზმის შეკავშირებაში კაპიტალიზმთან, აღნიშნავს ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე, გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვთ კადრებს, რომლებიც დაეუფლნენ ტექნიკას, რომელთაც შესწევთ უნარი აამაღლონ შრომის ნაყოფიერება და წასწიონ წინ მორწინავე საბჭოთა მეცნიერება.

საბჭოთა მეცნიერული საზოგადოებრიობა ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვში ჰხედავს თავის უშუალო ხელმძღვანელს, რომელიც ყოველდღიურ მზრუნველობას იჩენს საბჭოთა ინტელიგენციის მრავალრიცხოვანი კადრების მიმართ. ჩვენი ქვეყნის უდიდესმა მეცნიერებმა საუცხოოდ იციან ის ფრიად დიდი მუშაობა, რომელიც ჩაატარა ვიაჩესლავ მიხეილის-ძემ მეცნიერებათა აკადემიის რეორგანიზაციისათვის— მეცნიერული ძალების მრეწველობასთან, სოფლის მეურნეობასთან დაახლოებისათვის, მესამე ხუთწლედში ჩვენი სახალხო მეურნეობის მთელს გეგმიან განვითარებასთან მეცნიერთა შემოქმედებითი მუშაობის საქმიანი დაკავშირებისათვის.

მიუხედავად უკიდურესი დატვირთვისა, ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე ცხოველად არის დაინტერესებული ჩვენს ქვეყანაში მეცნიერების განვითარებით და უშუალოდ ხელმძღვანელობს მის განვითარებას.

მისთვის ჩვეული უბრალოებით და გარკვეულობით ხაზგასმით აღნიშნავს ამხანაგი მოლოტოვი მეცნიერების კლასობრივ ბინაარსს. ავითარებს რა ლენინურ-სტალინურ თეზისს იმის შესახებ, რომ მეცნიერება და სკოლა შეუძლებელია იდგნენ პოლიტიკის გარეშე, ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე აღნიშნავს, რომ ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში მეცნიერება და სკოლა გამსჭვალული არიან გაბატონებული კლასების მონოპოლიის ბურჟუაზიული კასტური სულისკვეთებით და გადაქცეული არიან ექსპლუატირებულებზე ბატონობის იარაღად.

მხოლოდ სოციალისტურ საზოგადოებაში სკოლა, ისე როგორც მთელი მეცნიერება მთლიანად წარმოადგენს ყველა მშრომელთა საკუთრებას და ემსახურება მთელს სოციალისტურ საზოგადოებას, ხდება რა ჩაგვრის იარაღიდან, როგორიც ის იყო კაპიტალისტურ საზოგადოებაში, განთავისუფლებისა და თავისუფლებისათვის ბრძოლის იარაღად.

„საბჭოთა ხელისუფლების თვით პოლიტიკა, — ამბობს ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე, — გამომდინარეობს განსაზღვრული მეცნიერული საფუძვლებიდან. ამაშია მისი პრინციპული მნიშვნელობა და მძლე ძალა საზოგადოებრივ განვითარებაში“. *)

სამეცნიერო-საკვლევო მუშაობის დაგეგმვის პირველ სრულიად-საკავშირო კონფერენციაზე ამხანაგი მოლოტოვი ამბობდა, რომ ბურჟუაზიული იდეოლოგიის ვიწრო კარჩაკეტილობით შეუზღუდველი, ხუცური გავლენისაგან თავისუფალი მეცნიერებისა და ტექნიკის სრული და ყოველმხრივი განვითარება შესაძლოა მხოლოდ სოციალიზმის ქვეყანაში. სოციალისტური მშენებლობის საფუძველზე მის სწრაფ აღმავლობასთან ერთად ვითარდება განსაკუთრებით ხელსაყრელი შესაძლებლობანი მეცნიერებისა და ტექნიკის განვითარებისათვის, მეცნიერულ-ტექნიკური კადრების ზრდისათვის, სსრ კავშირის ხალხთა მთელი კულტურის აღმავლობისათვის.

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე საბჭოთა კულტურის მუშაკებისაგან მოითხოვს გაბედულ ინიციატივას, ბურჟუაზიული მეცნიერებისა და ტექნიკის ზუსტ და კრიტიკულ შესწავლას. საჭიროა, ამბობს ის, ძალღონის დაუზოგავად ვსწაელობდეთ კულტურულ მემკვიდრეობას. უნდა ვიცხობდეთ მას სეროზულად და ღრმად. უნდა გამოვიყენოთ ყველაფერი, რაც მოგვცა კაპიტალიზმის წარსულმა ისტორიამ, და მრავალ საუკუნეთა მანძილზე ადამიანთა შრომით შექმნილი ბუნებისაგან ვაშენოთ ახალი შენობა, გამოსადეგი ადამიანთა ცხოვრებისათვის, ერცელი, სინათლითა და მზის სხივებით სავსე.

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე საბჭოთა მეცნიერების ყურადღებას ყოველ თვის ამახვილებს სოციალისტური მეურნეობის პრაქტიკისათვის მეცნიერების კავშირის მნიშვნელობაზე, მეცნიერების პარტიულობაზე, იმაზე, რომ მოწინავე საბჭოთა მეცნიერებას საფუძვლად უნდა ჰქონდეს ბუნებისა და საზოგადოების სხვადასხვა მოვლენათა შემეცნების ლენინურ-სტალინური მეთოდი, რომელიც შეესაბამება თვით მეცნიერების განვითარების ნამდვილ ინტერესს.

„ვხელმძღვანელობთ რა მარქსისტულ-ლენინური მეთოდით, ჩვენ ბოლშევიკები მივისწრაფით უზრუნველვყოთ დიალექტიკური მატერიალიზმის მეთოდის გაბატონებული როლი მეცნიერების ყველა დარგში. ეს მეთოდი, როგორც ნამდვილად მეცნიერული მეთოდი, წარმოადგენს საუკეთესო იარაღს იმისათვის, რომ ჩვენი მზარდი მეცნიერულ-ტექნიკური კადრები დაეუფლონ მსოფლიო მეცნიერებისა და ტექნიკის ყველა მიღწევას. თანმიმდევრობითი ბრძოლა მეცნიერების ყველა დარგში ამ მეთოდის გაბატონებისათვის მეესაბამება თვით მეცნიერების განვითარების ნამდვილ ინტერესებს. ეს ბრძოლა ნიშნავს შეურიგებლობას იდეალისტური თეორიებისა და ყველა მათი აშკარა და ფარული რეაქციული დანამატების მიმართ. მხოლოდ ამ ბრძოლაშია შესაძლო მეცნიერულ-ტექნიკური მუშაკების მარქსისტულ-ლენინური კადრების აღზრდა“. *)

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე ჩვენს საბჭოთა მეცნიერებას უპირისპირებს ბურჟუაზიულს და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ბურჟუაზიული მეცნიერება მთელი ძალღონით და საშუალებებით ცდილობს იყოლიოს ტექნიკური ინტელიგენცია პოლიტიკის გარეშე, მიაღაჯვოს იგი კაპიტალიზმის ეტლს ბრმა რწმენით, მოსაყიდვით, მატერიალური განებივრებით, ფიზიკური შრომის უგულებელყოფითა და ძიძულვილით. ბურჟუაზია ცდილობს წაართვას ინტელიგენციას თანამედროვე კაპიტალიზმის რეაქციულობისა და სიდამპლის გაგების უნარი.

ინჟინრებსა და ტექნიკოსებს კაპიტალისტები მოჭმედების შეზღუდულ დარგს უთმობენ დაწესებულებებსა და წარმოებებში, ცდილობენ რა დაუმორჩილონ ისინი ბურჟუაზიულ გავლენას.

სრულიად სხვა, პირდაპირ საწინააღმდეგო მდგომარეობაა ჩვენს ქვეყანაში. ბოლშევიკები ინჟინრებსა და ტექნიკოსებს აბამენ პოლიტიკაში, სოციალისტური საზოგადოების აქტიურ მშენებლობაში. ბოლშევიკები არ არიან დაეჭვებული იმაში, რომ რაც უფრო მაღალი იქნება პოლიტიკური შეგნება ინჟინერ-ტექნიკურ მასაში, რაც უფრო ღრმად შეითვისებს და გადახარშავს თავის შეგნებაში მთელი ბოლშევიკების სოციალისტური მომავლისათვის ბურჟუაზიის წინააღმდეგ პროლეტარიატის ბრძოლის ფაქტებს, მით უფრო აქტიურად და ნაყოფიერად იმუშავებს იგი სოციალისტური მშენებლობის ფრონტზე.

განსაკუთრებულად დიდ მნიშვნელობას აძლევს რა მარქსისტულ-ლენინურ აღზრდას, ამხანაგი მოლოტოვი ბევრჯერ ამტკიცებდა, რომ მარქსიზმ-ლენინიზმის იდეებით შთაგონებული, ლენინ-სტალინის საქმისადმი ერთგული საბჭოთა ინტელიგენციის გარეშე შეუძლებელია კომუნიზმის შენება.

ისეთი მოძღვრების აუთვისებლად, როგორიც არის მარქსიზმ-ლენინიზმი, რომელიც აშუქებს ისტორიული განვითარების მთავარ გზას და ნათელჰყოფს თანამედროვე მოვლენათა მნიშვნელობას, შეუძლებელია იყო ჩვენი დროის მოვლენათა შეგნებული მონაწილე.

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოითხოვს სოციალისტური მშენებლობისათვის ძველი სპეციალისტების მიზიდვას და ამავე დროს განსაკუთრებით დიდ ყურადღებას უთმობს მშრომელთა წრიდან ახალი სპეციალისტების კადრთა მომზადებას. ის ამბობს, რომ ჩვენს ქვეყანას სოციალისტური მშენებლობის ყველა დარგისათვის სჭირდება კადრები, სოციალისტური ორგანიზატორების კადრები, რომლებიც სრულყოფილად იცნობენ თავის საქმეს, სისხლხორცეულად დაკავშირებული არიან მშრომელთა ფართო მასების ინტერესებთან.

ამხანაგ მოლოტოვის უშუალო ხელმძღვანელობით გადაჭრილ იქნა პარტიის წინაშე ამხანაგ სტალინის მიერ დასახული ამოცანა, საბჭოთა ინტელიგენციის ახალი შესანიშნავი კადრების მომზადების ამოცანა. ურალზე, ციმბირში, შუა აზიაში შექმნილ იქნა ასობით ახალი უმაღლესი სასწავლებლები, რომლებიც მეცნიერებას შესაწედომს ხდიან მშრომელთა ფართო მასებისათვის. 1939 წელს ჩვენი ქვეყნის უმაღლესებმა სამრეწველო სასწავლებლებმა გამოუშვეს 40.000-ზე მეტი სპეციალისტი.

უმაღლესი სასწავლებლის მუშაკთა პირველ სრულიად-საკავშირო თათბირზე მოლოტოვმა, შეაჯამა რა უმაღლესი სკოლის განვითარებისათვის, საბჭოთა სპეციალისტების მრავალრიცხოვანი კადრების შექმნისათვის პარტიის ბრძოლის შედეგები, თქვა, რომ უმაღლესი სასწავლებლების რეორგანიზაცია ძირითადად დამთავრებულია იმ მხრივ, რომ ისინი აგებული არიან სოციალიზმის მშენებელი სახელმწიფოს ჰოთხოვნილებათა შესაბამისად.

„...უმაღლესი განათლების მთელმა საქმემ უკვე მიიღო საბჭოთა კავშირის შესაფერისი გაჭანება, — განაცხადა ვიაჩესლავ მიხეილის-ძემ, —და ჩვენ მოგვეპოვება ყოველივე, რაც კი საჭიროა უმაღლესი სკოლის შემდგომი განვითარებისათვის, უმაღლესი განათლების აყვავებისათვის...

საბჭოთა კავშირის მუშათა კლასს, გლეხობას და ინტელიგენციას შეუძლიათ იამაყონ იმით, რომ ჩვენი უმაღლესი სკოლა განვითარების მაღალ დონეზე დგას, რომ მუშურ-გლეხური საბჭოთა სახელმწიფო ისეთ მზრუნველობას იჩენს ამ საქმისადმი, როგორიც ალემატება პატივცემულ ბურჟუაზიულ სახელმწიფოთა ძალღონეს“.

პარტიის XVIII ყრილობაზე ამხანაგმა მოლოტოვმა უმაღლესი სკოლის მუშაკების წინაშე, ჩვენი ქვეყნის მეცნიერული საზოგადოებრიობის წინაშე დააყენა ძირითადი გადამწყვეტი ამოცანა — ამაღლონ უმაღლესი განათლების ხარისხი, განავითარონ მოწინავე საბჭოთა მეცნიერება, ტექნიკური აზროვნება. მან მოუთითა, რომ ჩვენს ინტელიგენციას ამ ისტორიულ საქმეში განსაკუთრებით საპასუხისმგებლო ადგილი ეკუთვნის. „კულტურის ადამიანები, ტექნიკოსი და მეცნიერების ადამიანები, ძველი და ჯგალიციურ მუშათა კადრები, რომლებსაც ახალგაზრდობა ავსებს — ყველანი საჭირონი არიან საბჭოთა ხალხისათვის, რათა დასძლიოს ახალი დიდი ამოცანები, რათა განახორციელოს მორიგი ძირითადი ეკონომიური ამოცანა, რათა ძლევამოსილად განახორციელოს მესამე ხუთწლიანი გეგმა“.

საბჭოთა მეცნიერება გადაიქცა ნამდვილ მოწინავე მეცნიერებად. პაპანინელების, სედოველების გმირული ეპოპეები, ჩკალოვისა და გრომოვის მამაცური გადაფრენა ჩრდილოეთ პოლუსზე, პავლოვის, მიჩურინის, ლისენკოსა და ჩვენი ქვეყნის ათობით სხვა მეცნიერთა მეცნიერული ნაშრომები, ასობით უმაღლესი და უმაღლესი ტექნიკური სასწავლებლები, რომლებიც ამზადებენ საბჭოთა სპეციალისტების მრავალათასიან კადრებს, წარმოადგენენ ამის ნათელ ილუსტრაციას და დამტკიცებას.

საბჭოთა მთავრობის მეთაურის ამხანაგ მოლოტოვის ორმოცდაათი წლის იუბილეს აღსანიშნავ დღეს საბჭოთა სტუდენტობის, მეცნიერების, კულტურის, ტექნიკის ადამიანთა მრავალათასიანი კოლექტივი, საბჭოთა ინტელიგენცია ყველა მშრომელებთან ერთად უსურვებენ თავის ხელმძღვანელს, დიდ სტალინის უახლოეს თანამებრძოლს, ჯანმრთელობას, ძალასა და ენერგიას შემდგომი ნაყოფიერი მუშაობისათვის მთელი კაცობრიობის მშრომელთა საკეთილდღეოდ.

*) მოხსენება სამეცნიერო - საკვლევო მუშაობის დაგეგმვის I სრულიად-საკავშირო კონფერენციაზე.

*) მოხსენება სამეცნიერო - საკვლევო მუშაობის დაგეგმვის I სრულიად-საკავშირო კონფერენციაზე.

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვი

(მოკლე ბიოგრაფია)

ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვი (სკრიაბინი) დაიბადა 1890 წლის 9 მარტს ვიატკის გუბერნიის სლობოდა კუკარკაში (ამჟამად ქ. სოვეტსკი — კიროვის ოლქი), მოსამსახურის ოჯახში.

1902 წელს მოლოტოვი შედის ვიაზანის 1-ლ რეალურ სასწავლებელში. უკვე 1905 წელს მიემხრობა რევოლუციურ მოძრაობას, მონაწილეობს წრეებში, ცარიზმის წინააღმდეგ მიმართულ მიტინგებსა და დემონსტრაციებში. 1906 წელს მოლოტოვი შედის ქ. ყაზანის სოციალ-დემოკრატიულ (ბოლშევიკურ) ორგანიზაციაში. იგი ხდება მოსწავლე ახალგაზრდობის რევოლუციურად განწყობილი ნაწილის ერთერთი მთავარი ორგანიზატორი. მოსწავლეთა რევოლუციური ორგანიზაცია ჰქმნის თავის საერთო-საქალაქო ხელმძღვანელ ცენტრს, რომელშიც შედის მოლოტოვი.

„1908-1912 წლები უძნელესი პერიოდი იყო რევოლუციური მუშაობისათვის. რევოლუციის დამარცხების შემდეგ, რევოლუციური მოძრაობის დაცემისა და მასების დაღლილობის პირობებში ბოლშევიკებმა შესცვალეს თავიანთი ტაქტიკა და ცარიზმის წინააღმდეგ პირდაპირი ბრძოლიდან გადავიდნენ ამ ბრძოლის შემოვლითს გზებზე". („საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია". მოკლე კურსი, გვ. 175). რეაქციის მძიმე წლებში ამბ. მოლოტოვი სულ მცირედ ლეგალურ შესაძლებლობებსაც კი იყენებს რევოლუციურ ძალთა შესაკრებად, მეფის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ პირდაპირი შეტევის მოსამზადებლად.

მოსწავლეთა რევოლუციური ორგანიზაცია, რომლის ერთერთი ხელმძღვანელი იყო ამბ. მოლოტოვი, ფარულ ლეგალურ მარქსისტულ წრეებს ჰქმნის სასწავლებლებში, ხელმძღვანელობს მოსწავლეთა ოპოზიციურ გამოსვლებს ყაზარმული სასკოლო რეჟიმის წინააღმდეგ, აწყობს ფულად შეწირულებათა შეგროვებას და მატერიალურად ეხმარება საპყრობილეებში მოთავსებულ და გადასახლებულ რევოლუციონერებს, ხელს უწყობს ბოლშევიკური ლიტერატურის გავრცელებას, საპროპაგანდო მუშაობას ეწევა მუშებს შორის.

1909 წლის აპრილში მოლოტოვს, მოსწავლეთა რევოლუციური ორგანიზაციის მთელ რიგ სხვა წევრებთან ერთად, აპატიმრებენ და იმავე წლის ივნისში ორი წლით ასახლებენ ვოლოგდის გუბერნიაში: ჯერ ტოტმასა და სოლვიჩეგოდსკში, შემდეგ კი ვოლოგდაში, სადაც იგი ექსტერნად აბარებს გამოსაშვებ გიმნაზიის რეალურ სასწავლებელში.

მოლოტოვი ვოლოგდაში, სადაც იგი პოლიციის მეთვალყურეობის ქვეშ იმყოფება, აქტიურ არალეგალურ პარტიულ მუშაობას ეწევა რაზნოგვარ მუშებს შორის, რომლებიც ქალაქში პროლეტართა მთავარ კადრებს შეადგენენ. ამბ. მოლოტოვი გამოდის მენშევიკების წინააღმდეგ, რომლებიც მოითხოვდნენ არალეგალური რევოლუციური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია". მოკლე კურსი, გვ. 175). რეაქციის მძიმე წლებში ამბ. მოლოტოვი სულ მცირედ ლეგალურ შესაძლებლობებსაც კი იყენებს რევოლუციურ ძალთა შესაკრებად, მეფის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ პირდაპირი შეტევის მოსამზადებლად.

მოსწავლეთა რევოლუციური ორგანიზაცია, რომლის ერთერთი ხელმძღვანელი იყო ამბ. მოლოტოვი, ფარულ ლეგალურ მარქსისტულ წრეებს ჰქმნის სასწავლებლებში, ხელმძღვანელობს მოსწავლეთა ოპოზიციურ გამოსვლებს ყაზარმული სასკოლო რეჟიმის წინააღმდეგ, აწყობს ფულად შეწირულებათა შეგროვებას და მატერიალურად ეხმარება საპყრობილეებში მოთავსებულ და გადასახლებულ რევოლუციონერებს, ხელს უწყობს ბოლშევიკური ლიტერატურის გავრცელებას, საპროპაგანდო მუშაობას ეწევა მუშებს შორის.

1909 წლის აპრილში მოლოტოვს, მოსწავლეთა რევოლუციური ორგანიზაციის მთელ რიგ სხვა წევრებთან ერთად, აპატიმრებენ და იმავე წლის ივნისში ორი წლით ასახლებენ ვოლოგდის გუბერნიაში: ჯერ ტოტმასა და სოლვიჩეგოდსკში, შემდეგ კი ვოლოგდაში, სადაც იგი ექსტერნად აბარებს გამოსაშვებ გიმნაზიის რეალურ სასწავლებელში.

მოლოტოვი ვოლოგდაში, სადაც იგი პოლიციის მეთვალყურეობის ქვეშ იმყოფება, აქტიურ არალეგალურ პარტიულ მუშაობას ეწევა რაზნოგვარ მუშებს შორის, რომლებიც ქალაქში პროლეტართა მთავარ კადრებს შეადგენენ. ამბ. მოლოტოვი გამოდის მენშევიკების წინააღმდეგ, რომლებიც მოითხოვდნენ არალეგალური რევოლუციური პარტიის დაშლას, ლიკვიდაციონიზმს ქადაგებენ და ხელს უშლიან მასების რევოლუციურ აღზრდას. ამბ. მოლოტოვი ებრძვის აგრეთვე ტროცკისტებსაც, რომლებიც ბოლშევიკების ნიღბის ქვეშ ცდილობენ ბოლშევიკური პარტიის დაშლას.

1911 წლის ივნისში მოლოტოვი გადასახლების ვადას ამთავრებს, პეტერბურგს მოემგზავრება და პეტერბურგის პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში შედის. აქ იგი დიდ მუშაობას ეწევა სტუდენტთა შორის ბოლშევიკური ჯგუფების დასაორგანიზებლად. პეტერბურგის სხვა უმაღლეს სასწავლებლებშიც მისი აქტიური მონაწილეობით შეიქმნა ბოლშევიკური ჯგუფები, რომლებიც გაერთიანებული იყვნენ სტუდენტთა ბოლშევიკური ორგანიზაციების საერთო-საქალაქო კომიტეტში. პეტერბურგის სტუდენტთა ბოლშევიკური ორგანიზაციები განათლებულ პროპაგანდისტთა კადრებს აძლევენ პარტიას. მოლოტოვი მუშაობას ეწევა მუშათა რამდენიმე წრეში.

1912 წლის დასაწყისიდან ამხანაგი მოლოტოვი მუშაობს ბოლშევიკურ გაზეთ „ზვეზდაში", შემდეგ კი უახლოეს მონაწილეობას იღებს ბოლშევიკური ყოველდღიური გაზეთის — „პრავდის" შექმნაში „პრავდა" ბოლშევიკური პარტიის ხელში ძლიერი ბერკეტი იყო თავისი ორგანიზაციების გასამტკიცებლად და მასებში გავლენის მოსპობლად მოლოტოვი „პრავდის" რედაქციის შემადგენლობაში შედის და აქტიურად თანამშრომლობს ამ გაზეთში, ჰბეჭდავს თავის სტატიებს ხელმოუწერელად ან სხვადასხვა ფსევდონიმით: ა. რიაბინი, ვ. შიხალოვი, ვ. ა. ზვანოვი. ამ დროიდან მოლოტოვი ხვდება ამხანაგ სტალინს „პრავდაში". როგორც რედაქციის მდივანს 1912 წელს და „პრავდის" ერთერთ ხელმძღვანელს, მოლოტოვს მიწერ-მოწერა აქვს ბოლშევიკების საზღვარგარეთულ ცენტრთან და პირადად ვ. ი. ლენინთან. პოლიციის მხრივ დევნის მიუხედავად, რამაც იგი 1912 წლის დამლევს აიძულა არალეგალურ მდგომარეობაში გადასულიყო, მოლოტოვი დიდ მუშაობას ეწევა. იგი ბოლშევიკთა პეტერბურგის კომიტეტის წევრია, საპროპაგანდო მუშაობას ეწევა ვიბორგის რაიონში და ნიკოლოზის (ამჟამად ოქტომბრის) რკინიგზის მუშებს შორის, აგრეთვე ხელმძღვანელ მონაწილეობას იღებს IV საბელშიფო სათათბიროს საარჩევნო კამპანიაში, ამზადებს ლიბერალურ ბურჟუაზიასთან შეთანხმების მომხრეებს—მენშევიკების გამცემლურ პოზიციას. მოლოტოვი პოლიტიკურ ნაწილობას იღებს სათათბიროს ბოლშევიკური ფრაქციის ხელმძღვანელობაში.

1913 წლის აპრილში მეფის ოხრანკის მიერ „სტუდენტთა გაერთიანებული სოციალ - დემოკრატიული კომიტეტის" ლიკვიდაციის დროს მოლოტოვს აპატიმრებენ და რამდენიმე თვის შემდეგ პეტერბურგიდან, ამასთან ურჩძალავენ მთელ რიგ დიდ ქალაქებსა და სამრეწველო გუბერნიებში (ეგრეთწოდებულ „64 პუნქტში") ცხოვრებას.

საპატიმროდან გამოსვლის შემდეგ მოლოტოვი დასახლდა პეტერბურგის მახლობლად. იგი განაგრძობს არალეგალურ პარტიულ მუშაობას პეტერბურგის ბოლშევიკთა ორგანიზაციასა და „პრავდაში".

ამავე პერიოდში მოლოტოვი აქტიურ მონაწილეობას იღებს პეტერბურგის პროფკავშირთა მუშაობაში, გამოდის მუშათა პროფკავშირულ კრებებზე, აშუქებს „პრავდაში" მათს საქმიანობას, ეხმარება ბოლშევიკ მოღვაწეებს პროფკავშირებში, აგრეთვე დახმარებას უწევს პროფკავშირული ჟურნალების გამოცემას. დაუღალავი ენერგიით იბრძვის მოლოტოვი იმისთვის, რომ განხორციელებულ იქნას ლენინ-სტალინის დირექტივა პროფესიულ კავშირთა უმრავლესობის ბოლშევიკების მხარეზე გადაყვანის შესახებ. როგორც ვიცით, არალეგალური და ლეგალური მუშაობის შეხამებით ბოლშევიკებმა შესძლეს ამ ამოცანის შესრულება და მთელ რიგ ბრწყინვალე გამარჯვებებს მიაღწიეს ხელმძღვანელი პროფკავშირული ორგანიზების არჩევნებში.

1913 წლის დამლევს მოლოტოვს ქვლავ აპატიმრებენ რსდმპ პეტერბურგის კომიტეტის მუშაობაში მონაწილეობისათვის, მაგრამ საკმაო ძიძიწკნელი საბუთების უქონლობის გამო ათავისუფლებენ პოლიციის მეთვალყურეობის ქვეშ. რადგან მოლოტოვს აუკრძალეს თვით პეტერბურგში ცხოვრება, იგი კვლავ დასახლდა პეტერბურგის ახლოს და განაგრძობს რევოლუციურ მოღვაწეობას მუშებს შორის, თანამშრომლობს „პრავდაში" და მეორე ბოლშევიკურ ორგანოში — ჟურნალ „პროსვეშჩენიეში".

1914 წლის მაისში მოლოტოვს ქვლავ აპატიმრებენ და მალე ასახლებენ, უკრძალავენ რა დედაქალაქში და მრავალ სხვა ქალაქსა და გუბერნიაში (ეგრეთწოდებულ „45 პუნქტში") ცხოვრებას.

იმპერიალისტური ომის დასაწყისში მოლოტოვი პეტერბურგში იმყოფება. მას თანმიმდევრული ლენინური პოზიცია უკავია ომის საკითხში. იგი ამხილებს ამ ომის მტაცებლურ, იმპერიალისტურ ხასიათს, შეურიგებელ ბრძოლას აწარმოებს შოვინისტურ განწყობილებებთან მუშათა ორგანიზაციის რიგებში.

მალე მოლოტოვი გადადის მოსკოვს, სადაც აჩალებს მუშაობას მეფის ოხრანკის მიერ ომის დასაწყისში დარბეული მოსკოვის ბოლშევიკური ორგანიზაციის აღსადგენად. იგი გულდასმით უყრის თავს მოსკოვის ბოლშევიკთა დაჩაჩანაკებულ ძალებს და აწყობს პარტიული რიგების გაწმენდას მრავალ პროვოკატორ - ჯაშუშისაგან. მან შესძლო რამდენიმე აქტიური ბოლშევიკური ჯგუფის მოწყობა მოსკოვის სხვადასხვა რაიონში. ძირითად მუშაობას მოლოტოვი ეწევა ლეფორტოვის, სიმონოვისა და პრესნიას რაიონთა მუშებს შორის, ხელმძღვანელობს უწევს რა პარტიული ორგანიზაციების შექმნას მოსკოვის ქარხნებსა და ფაბრიკებში, ცარიზმისა და იმპერიალისტური ომის წინააღმდეგ მიმართული ბოლშევიკური ლიტერატურის გამოშვებას და გავრცელებას.

1915 წლის გაზაფხულზე მომზადებულ იქნა ბოლშევიკთა მოსკოვის საერთო-საქალაქო კონფერენციის მოწვევა, მაგრამ ორგანიზაციის შეპარულ პროვოკატორთა დაბეზღებით მოლოტოვი ივნისში დააპატიმრეს და იმავე წლის სექტემბერში საეტაპო წესით სამი წლით გადაასახლეს ირკუტსკის გუბერნიაში (სოფელ მანზურკაში).

1916 წლის მაისში მოლოტოვი გამოიქცა ციმბირიდან და ჩავიდა პეტროგრადს, სადაც შეუდგა არალეგალურ მუშაობას. 1916 წლის შემოდგომაზე მოლოტოვი ბოლშევიკური პარტიის საზღვარგარეთ მყოფი ცენტრალური კომიტეტის მითითებით კოოპტირებულ იქნა ბოლშევიკების ცენტრალური კომიტეტის რუსეთის ბიუროში და სათავეში ჩაუდგა ამ ბიუროს. ცენტრალური კომიტეტის ბიურო ამბ. მოლოტოვის მეთაურობით ამ პერიოდში ახორციელებს ბოლშევიკური პარტიის პრაქტიკული მუშაობის ხელმძღვანელობას. ბოლშევიკთა ცენტრალური კომიტეტის ბიუროსა და პეტერბურგის კომიტეტის მიერ გამოკვეთილი მთელი რიგი საბრძოლო პრობლემატიკური, რომლებიც მიეძღვნა ომსა და მუშათა მოძრაობის საკითხებში ამოცანებს, გამოსცა მოლოტოვის ეჯახლოესი მონაწილეობით. ამ პერიოდში მოლოტოვი თანამშრომლობს აგრეთვე ერთადერთ ლეგალურ ბოლშევიკურ ჟურნალში „ვოპროსი სტრახოვანია". ამ ჟურნალის გამოსვლა ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა, როგორც დიდი მოვლენა. მიესალმებოდა რა ჟურნალის გამოსვლას, აღიანაგი სტალინი შორეული გადასახლებიდან სწერდა, რომ ახალი ბოლშევიკური ორგანოს ამოცანაა „ყოველი ღონე იხმაროს და ყოველნაირად ეცადოს, რათა ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასი იდეურად დახლვეულ იქნას ბ-ნ პოტრესოვების, ლევიცკებისა და პლეხანოვების ქადაგებისაგან, რომელიც უაღრესად გამბრწყინებულა, ანტიპროლეტარულია და სრულიად ეწინააღმდეგება საერთაშორისოს პრინციპებს".

მოლოტოვი უშუალო მონაწილეობას იღებს იმ რევოლუციური მოძრაობის ბოლშევიკურ ხელმძღვანელობაში, რომელმაც მოამზადა 1917 წლის თებერვლის რევოლუცია. თებერვლის ბურჟუაზიულ - დემოკრატიული რევოლუციის დროს და შემდეგ პეტროგრადში მთელი შემდგომი მუშაობის განმავლობაში მოლოტოვი არის რსდმპ პეტროგრადის კომიტეტის წევრი. როგორც ბოლშევიკური პარტიის წარმომადგენელი იგი შედის პეტროგრადის მუშათა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტში მისი დაარსების დღიდან, უახლოეს მონაწილეობას იღებს ჯარისკაცთა სექციის შექმნაში, პეტროგრადის საბჭოს გარდაქმნაში მუშათა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოდ, მონაწილეობას ღებულობს საბჭოს ბოლშევიკური ფრაქციის მუშაობაში.

მოლოტოვი ხელმძღვანელობდა „პრავდის" აღდგენასა და გამოშვებას და გადასახლებიდან სტალინის დაბრუნებამდე „პრავდის" ერთერთი მთავარი რედაქტორი იყო, მოლოტოვი აქტიურ მონაწილეობას იღებდა აგრეთვე პარტიის აპრილის კონფერენციისა და VI ყრილობის მუშაობაში, იგი იყო პეტროგრადის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ერთერთი. ხელმძღვანელი.

პარტიის VI ყრილობაზე წარმოთქმულ სიტყვაში ლენინისა და სტალინის შემდეგ მოლოტოვი მივითითებდა, რომ „ძალაუფლების მიღება მხოლოდ ძალით შეგვიძლია". „მხოლოდ პროლეტარიატსა და უღარიბეს გლეხობას სურთ თავიანთ ხელში აიღონ ძალაუფლება, მათ ეს შეუძლიათ გააკეთონ და გააკეთებენ კიდეცაც იმ უმრავლესობის ინტერესებისათვის, რომლის წარმომადგენლებიც ისინი არიან".

ჩვენ,—ამბობდა ამბ. მოლოტოვი, — „საქმით უნდა ვუჩვენოთ, რომ შექმნილი მდგომარეობიდან ერთადერთი გამოსავალია პროლეტარიატისა და უღარიბესი გლეხობის დიქტატურა".

ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემზადების დროს და მის რევოლუციის დღეებში მოლოტოვი ერთერთი ხელმძღვანელი იყო ბოლშევიკებისა, რომლებიც ლენინსა და სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით მუშაობდნენ პეტროგრადში. როგორც ბოლშევიკების პეტროგრადის კომიტეტის წარმომადგენელი, იგი შედიოდა სამხედრო-რევოლუციური კომიტეტის შემადგენლობაში, რომელიც ოქტომბრის დღეებში ახორციელებდა ბუხარინელების წინააღმდეგ—ტროცკისტებისა და ბუხარინელების წინააღმდეგ, „მუშათა ოპოზიციისა" და დეცისტების (ეგრეთწოდებული „დემოკრატიული ცენტრალიზმის" ჯგუფი) წინააღმდეგ.

1918 წლის დამდეგს პარტიამ მოლოტოვი წამოაყენა ჩრდილოეთის ოლქის სახალხო მეურნეობის საბჭოს თავმჯდომარედ; ამ ოლქში მაშინ შედიოდა ჩრდილოეთის 7 გუბერნია, მათ შორის პეტროგრადისა, პეტროგრადში და მთელს ჩრდილოეთის ოლქში მისი ხელმძღვანელობით განხორციელდა ფაბრიკა-ქარხნების ნაციონალიზაცია და მოეწყო მუშათა კონტროლი წარმოებაზე. ამ მუშაობის პროცესში პეტროგრადის ქარხნების მუშები ეუფლებიან წარმოების მმართველობის რთულ ტექნიკას და თავიანთი წრიდან პირველად იძლევიან სოციალისტური მეურნეობის მშენებელთა ხელმძღვანელ კადრებს. სოციალისტური მეურნეობის მშენებლობის პირველ პრაქტიკულ გამოცდილება შეჯამებულ იქნა ბრწყინვალე „როგორ აშენებენ მუშები სოციალისტურ მეურნეობას", რომელიც 1918 წლის დამლევს გამოვიდა.

1919 წლის ზაფხულში მოლოტოვი დაინიშნა პარტიისა და მთავრობის რწმუნებულად ვოლგისპირა მხარეში. მას დაევალა უმოკლეს ვადაში შეექმნა და განემტკიცებინა საბჭოთა და პარტიული ორგანიზაციები იმ რაიონებში, რომლებიც წითელმა არმიამ ჩახსნილოვაკთა და კოლჩაკის ჯარებისაგან გაათავისუფლა. სხვადასხვა საბჭომტების ხელმძღვანელ მუშაკებთან ერთად მოლოტოვმა რამდენიმე თვის განმავლობაში მოიარა ვოლგისპირა და კამისპირა ქალაქები (ნ. ნოვგოროდი, ჩებოქსარი, ყაზანი, ჩისტოპოლი, იჟევსკი, პერმი, სიმბირსკი, სამარა, სარატოვი და სხვ.) და აგრეთვე ვოლგისა და კამის მრავალი სოფელი და დაბა. ამბ. მოლოტოვის ხელმძღვანელობით ვოლგისპირა მხარის პარტიული და საბჭოთა აპარატი განმტკიცდა.

1919 წლის დამლევიდან მოლოტოვი ნიჟნი-ნოვგოროდის საგუბერნიო კომისარის თავმჯდომარეა, 1920 წლის სექტემბერში კი პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მიერ იგზავნება დონბასში, სადაც დონეცის საგუბერნიო კომიტეტის მდივნად ირჩევენ. რ. კ. ჰ. (ბ) IX სრულიად-რუსეთის ყრილობაზე მოლოტოვს ირჩევენ რ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის წევრობის კანდიდატად. 1920 წლის ხუთმეტში მას ირჩევენ უკრაინის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის წევრად და მდივნად. 1920-21 წლებში მოლოტოვი მტკიცედ ატარებს ლენინურ ხაზს პროფკავშირულ დისკუსიაში ყველა ოპოზიციურ მიმდინარეობათა წინააღმდეგ—ტროცკისტებისა და ბუხარინელების წინააღმდეგ, „მუშათა ოპოზიციისა" და დეცისტების (ეგრეთწოდებული „დემოკრატიული ცენტრალიზმის" ჯგუფი) წინააღმდეგ.

პარტიის X ყრილობაზე, 1921 წლის მარტში, როცა პარტია ლენინის ხელმძღვანელობით ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე გადავიდა, მოლოტოვს ირჩევენ რ. კ. პ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნად, ავგრეთვე ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატად. რ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტში მოლოტოვის მთელი მუშაობა მიმდინარეობს ლენინთან და სტალინთან უშუალო ურთიერთობის პირობებში, მათი ხელმძღვანელობით.

ამ დროიდან ვ. მ. მოლოტოვი მოსკოვში მუშაობს, იგი მონაწილეობს პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს მთელ ხელმძღვანელ მუშაობაში, განუხრელად იცავს ლენინურ ხაზს ბრძოლაში, რომელსაც პარტია ეწეოდა ტროცკისტების და სხვა წვრილბურჟუაზიული ჯგუფებისა და მიმდინარეობათა წინააღმდეგ.

1926 წლის იანვრიდან, პარტიის XIV ყრილობის შემდეგ, მოლოტოვი საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პოლიტბიუროს წევრია. 1927 წელს მოლოტოვი სრულიად რუსეთის ცაკის პრეზიდიუმის წევრია, ხოლო 1929 წელს არის სსრ კავშირის ცაკის პრეზიდიუმის წევრი.

მოლოტოვს განსაკუთრებული როლი ეკუთვნის პარტიის გენერალური ხაზისათვის, ჩვენი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციისათვის ბრძოლაში. ამხილებდა რა ტროცკისტ-ზინოვიეველთა ანტიპარტიულ ბლოკის ორიენტს, მოლოტოვი აღნიშნავდა, რომ ოპოზიციის ყველაზე უფრო დამახასიათებელი ნიშანია მისი ურწმენობა ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებლობის შესაძლებლობისადმი. იგი ულმობლად აშკარავებდა იმპერიალიზმის ტროცკისტ - ზინოვიეველი აგენტების ცდებს ჩაეშალათ სოციალისტური საზოგადოების მშენებლობა, პარტიისათვის თავს მოეხვიათ იმპერიალისტურ სახელმწიფოთა მიერ სსრ კავშირის ეკონომიური დამონების გეგმა.

ანვითარებს რა ამხანაგ სტალინის მრეწველობის წიხაზე ამოცანად სახავს „გახდეს სოფლის მეურნეობას განვითარების აქტიური და ნამდვილად მძლავრი მამოძრავებელი, შეჰქმნას სულ უფროდაუფრო მეტი პირობები უმაღლესი ტექნიკის, კოლექტიური შრომისა და მსხვილი წარმოების საფუძველზე მისი გარდაქმნისათვის".

მთელი ჩვენი საგარეო და საშინაო ვითარება, — ამბობდა ამბ. მოლოტოვი, — მოითხოვს ჩვენი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის დაჩქარებული ტემპის თანმიმდევრულ გატარებას. სწორედ ეს არის, — ხაზგასმით აღნიშნავს ამბ. მოლოტოვი, — მთელი სახალხო მეურნეობის დაწყებული რეკონსტრუქციის უმნიშვნელოვანესი პირობა.

ამხანაგ სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით, ამხანაგი მოლოტოვი განსაკუთრებული ენერგიითა და პრინციპულობით იბრძვის სოციალიზმის მშენებლობაში საბჭოთა გლეხობის ჩაბმის ლენინურ-სტალინური გეგმის განხორციელებისათვის. თავის გამოსვლაში მოსკოვის პარტაქტივის კრებაზე 1928 წლის 30 ნოემბერს ამბ. მოლოტოვი აღნიშნავდა, რომ მხოლოდ სოფლის მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის საფუძველზე, კოლმეურნეობათა შექმნის საფუძველზე შეიძლება „უზრუნველყოფილ იქნას ძირეული გარდატეხა სოფლის მეურნეობის საწარმოო ძალთა ზრდაში, სოფლის მშრომელი მასების მდგომარეობის გაუმჯობესებაში და ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის განვითარებისათვის სურსათისა და ნედლეულის ნამდვილად მტკიცე ბაზის შექმნაში".

სოციალიზმის გამარჯვება სსრ კავშირში საუკეთესო დადასტურება ამბ. მოლოტოვის ამ დებულებათა სისწორისა, რომელნიც სტალინის მითითებებიდან გამომდინარეობდნენ. ამბ. მოლოტოვის დამსახურებას სოფლის მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის საქმეში მთელი ჩვენი ქვეყანა იცნობს.

1928 წლის შუა ბანებში, იმ პერიოდში, როცა პარტიამ ბრძოლა გააჩაღა მემარჯვენეების წინააღმდეგ, საკ. კ. პ. (ბ) მოსკოვის კომიტეტის მდივნად საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნად მუშაობასთან შეთავსებით არჩეულ იქნა ამბ. მოლოტოვი. იცავს რა პარტიის გენერალურ ხაზს, ამბ. მოლოტოვი გამანადგურებელ ლახვარს სცემს ტროცკისტ-ბუხარინელ მახინჯებს. იგი გადაჭრით გამოდის აგრეთვე დამპალი ლიბერალიზმის და შემარიგებლობის წინააღმდეგ. „ლენინიზმი, რომელიც ჩვენი პარტიის იდეური საფუძველს წარმოადგენს, ნიშნავს შეურიგებელ ბრძოლას პარტიის გენერალური ხაზიდან ყოველგვარ გადახრასთან და ამასთანავე შეურიგებელ ბრძოლას ამ გადახრების ობიექტელურ-უპრინციპო შემწყნარებლობის („შემარიგებლობის") წინააღმდეგ". (ვ. მ. მოლოტოვი, მოხსენება მოსკოვის პარტაქტივზე 1928 წ. 30 ნოემბერს).

1930 წლის 19 დეკემბრიდან ვ. მ. მოლოტოვი მუშაობს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს თავმჯდომარის პოსტზე.

გამოვიდა რა ცენტრალური კომიტეტისა და ცენტრალური საკონტროლო კომისიის 1930 წლის დეკემბრის გაერთიანებულ პლენუმზე, ვ. მ. მოლოტოვმა სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს თავმჯდომარედ მისი დანიშვნის გამო, სთქვა:

„ახლა, ჩემი ახალი დანიშვნის გამო, არ შემიძლია რამდენიმე სიტყვა არა ვთქვა ჩემს თავზე, ჩემს მუშაობაზე.

მე ვიზრდებოდი ბოლშევიკურ პარტიაში და მრავალი წლის განუწყვეტელი მუშაობით ვარ დაკავშირებული მასთან. მე, როგორც კომუნისტს, არა მაქვს და არც შეიძლება მქონდეს უფრო დიდი სურვილი, ვიდრე ის, რომ საქმით ვიყო ლენინის მოწაფე. მე დიდხანს არ მომიხდა ლენინის უშუალო ხელმძღვანელობით მუშაობა, მაგრამ ჩემთვის, როგორც კომუნისტისათვის, მთავარი ამოცანა მუდამ იყო და ახლაც არის — შევითვისო მარქს-ლენინის მოძღვრება და აქტიური მონაწილეობა მივიღო მარქს-ლენინური მოძღვრების განხორციელების საქმეში. უკანასკნელი წლების განმავლობაში მე, როგორც ცენტრალური კომიტეტის მდივანს, მომიხდა ბოლშევიკური მუშაობის სკოლის გაცლა ლენინის საუკეთესო მოწაფის უშუალო ხელმძღვანელობით, ამბ. სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით. მე ვამაყობ ამით.

დღემდე მე უმთავრესად მიხდებოდა მუშაობა, როგორც პარტიულ მუშაკს. გიცხადებთ, ამხანაგებო, რომ სახკომსაბჭოში სამუშაოდაც მე მივდივარ როგორც პარტიული მუშაკი, როგორც პარტიისა და მისი ცენტრალური კომიტეტის ნებასურვილის გამტარებელი".

ვ. მ. მოლოტოვი დაუღალავად მოღწოდებს პარტიას ბოლშევიკური გამჭრიახობისა და სიფხიზლის გაძლიერებისაკენ. იგი გამუდმებით მოაგონებს საბჭოთა ხალხს, რომ კაპიტალისტურ გარემოცვაში ყოფნისას „უდარდელობის გამოჩენა ნიშნავს თავისი უბრალოესი მოვალეობის დავიწყებას ხალხის წინაშე, მშრომელთა წინაშე". საჭიროა, აღნიშნავს ამბ. მოლოტოვი, განვამტკიცოთ საბჭოთა კავშირის თავდაცვა, რათა მუდამ მზად ვიყოთ იმისთვის, რომ გამანადგურებელი დარტყმით ვუპასუხოთ ომის გამჩაღებელთა დარტყმას.

ჩვენი ქვეყნის სტალინურმა ინდუსტრიალიზაციამ, რომელიც ამბ. მოლოტოვის უშუალო ხელმძღვანელობით ხორციელდება, უზრუნველჰყო წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის შესანიშნავი ტექნიკური აღჭურვა. მოლოტოვი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს წითელი არმიისა და ფლოტის კადრებს. სსრ კავშირის ცაკის II სესიაზე, რომელიც 1936 წლის იანვარში მიმდინარეობდა, ამხ. მოლოტოვმა ამოცანად დასახა, „რათა ჩვენი არმია შესდგებოდეს ერთგულ და თავისი საქმის ბოლომდე მცოდნე მეომრების — მფრინავებისა, არტილერისტებისა, ქიმიკოსებისა, ტანკისტებისა და მსრ ოლელთაგან და იარაღის ყველა სხვა სპეციალობის მეომრებისაგან", და ხაზგასმით აღნიშნა, რომ საჭიროა „კიდევ უფრო განვამტკიცოთ და ავამაღლოთ ჩვენი არმიის ხელმძღვანელი კადრების მნიშვნელობა".

1939 წელს მოლოტოვი შეთავსებით ინიშნება სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრად.

უაღრესად რთული საერთაშორისო ვითარების პირობებში, ისეთ პირობებში, როცა მეორე იმპერიალისტური ომი მსოფლიო სისხლისღვრად იქცევა, მოლოტოვი ახორციელებს მშვიდობიანობის სტალინურ პოლიტიკას და ამხანაგ სტალინის მითითებათა რეალიზაციის საფუძველზე ყველა ძალისხმევას მიმართავს ომის ცეცხლში ჩაბმის საფრთხის თავიდან აცილებისათვის.

მთელი საბჭოთა ხალხი ღრმა პატივისცემითა და უსაზღვრო მადლიერობით აღნიშნავს ვიაჩესლავ მიხეილის-ძის ნაყოფიერ მოღვაწეობას, ამხანაგ მოლოტოვისადმი თავიანთი სიყვარული სსრ კავშირის ხალხებმა იმით გამოხატეს, რომ ერთსულოვნად აირჩიეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს, მოკავშირე და ავტონომიურ რესპუბლიკათა უმაღლესი საბჭოების დეპუტატად. საბჭოთა კავშირის მშრომელები მხურვალე სალამსა და მილოცვებს უძღვნიან ურყევ ლენინელ-სტალინელს ვიაჩესლავ მიხეილის-ძეს მისი დაბადებიდან ორმოცდაათი წლის შესრულებასთან დაკავშირებით.

კიდევ მრავალ წელს სცოცხლობდეს ვიაჩესლავ მიხეილის - ძე **მოლოტოვი**—დიდი **სტალინის** უახლოესი თანამებრძოლი და მეგობარი!

ვ. ი. ლენინი, ი. ბ. სტალინი, ვ. მ. მოლოტოვი. „პრავდის" რედაქციაში 1917 წ.

მხატვარ ვასილიევის ნახატი

ვ. მ. მოლოტოვის დაბადების 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი გამოფენა

კიევი, 7 მარტი (საკლესი). უკრაინის სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ბიბლიოთეკამ გახსნა ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის დაბადების 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი გამოფენა.

მრავალი ისტორიული დოკუმენტით, ხელნაწერთა ფოტოპირებით ნაჩვენებია მამაცი ბოლშევიკის, ლენინ-სტალინის ტიპის სახელმწიფო მოღვაწის ამბანაგ ვ. მ. მოლოტოვის ცხოვრება და მოღვაწეობა.

პირველი სტენდები ასახავენ ამხანაგ ვ. მ. მოლოტოვის რევოლუციური მუშაობის დასაწყისს 1905-დან 1912 წლამდე. ამ თავმოყრილია მასალა მისი პირველი დაპატიმრებისა და ვოლოგდის გუბერნიაში გადასახლების შესახებ, 1911-12 წლებში პეტერბურგის მუშებისა და სტუდენტი ახალგაზრდობის ბოლშევიკური კადრების დასარაზმებად წარმოებული მუშაობის შესახებ. „ბოლშევიკ ტ. ცია პრავდა", გამოცემული „პრავდის" პირველი ნომრის გამოსვლის 25 წლისთავისათვის, გვიჩვენებს, თუ რა უდიდეს ორგანიზაციულ და სალიტერატურო მუშაობას ეწეოდა „პრავდაში" ერთერთი მისი შემქმნელი — რედაქციის მდივანი ვ. მ. მოლოტოვი. ექსპონირებულია ფოტოპირები ამხანაგ მოლოტოვის მთელი რიგი სტატიებისა, რომლებიც მოთავსებული იყო „პრავდაში" 1912 წელს.

დიდად საინტერესოა დოკუმენტები ამხანაგ ვ. მ. მოლოტოვის რევოლუციური მოღვაწეობის შესახებ 1912-დან 1917 წლამდე, ამხანაგ სტალინთან მისი პირველი შეხვედრის შესახებ. დოკუმენტები მოგვითხრობენ მრავალგზის დაპატიმრების, გადასახლების, გადასახლებიდან გაქცევის და ბოლოს პეტერბურგში საბრძოლო პარტიულ პოსტზე დაბრუნების შესახებ.

ოქტომბრის რევოლუციის მომზადებისა და ამ რევოლუციის დღეებში 1917 წელს ამხანაგ

Ясная ночь

Зеленогорск, 6 января (Ультрапол). Электрическая мощность Зеленогорской МТС — 13.954 киловатта.

Недавно в Зеленогорске была открыта Государственная районная библиотека имени Ленина. Ее основой послужили книги, собранные в районе за последние годы. Сейчас в библиотеке 8 тысяч книг. Открыт читальный зал на 40 человек.

Недавно в Зеленогорске организована районная контора по заготовке и переработке льна. Она будет принимать лен-сырец, семена, пеньку и льноотходы. Контора имеет 3 льнозавода, 2 маслобойных завода, 5 льнодробилок, 2 льнотрепальных агрегата, 1 льнотеребилку, 7 конных льнотрепалок, 1.277 сноповязок. Посевная площадь льна в районе в 1940 году составит 2.248 гектаров.

Все колхозы района обязались в 1940 году получить высокие урожаи льна. Колхоз имени Ленина обязался получить с каждого гектара по 5 центнеров льноволокна, колхоз имени Сталина — по 4 центнера, колхоз имени Ворошилова — по 3 центнера.

Колхозники Ясной ночи, Зеленого Дола, Красного Бора, Ивановки, Ольховки, Сосновки, Лесного, Ясной Поляны, Ивановки, Ольховки, Сосновки, Лесного, Ясной Поляны, Красного Бора, Зеленого Дола и Ясной ночи обязались в 1940 году получить с каждого гектара по 4 центнера льноволокна.

Колхозники Ясной ночи, Зеленого Дола, Красного Бора